

Studentrapport fra praksisopphold i Namibia

Eirik Ruud Solberg

Jeg studerer barnevern på Høgskolen i Østfold. I januar dro jeg, sammen med 17 medstudenter, på utvekslingsreise til Namibia i tre måneder. Det har kanskje blitt en klisje å si det etter så mange praksisrapporter, men utvekslingsoppholdet i Namibia er noe jeg virkelig vil tenke tilbake på, og huske for resten av livet. I løpet av disse tre månedene har jeg blitt utrolig mange erfaringer og opplevelser rikere. Jeg har utviklet meg både faglig og personlig på en måte som ikke på langt nær ville vært mulig hjemme i Norge. Man kan lese så mye man vil om kulturell forståelse og kulturtoleranse, men det blir vanskelig å virkelig forstå hva det dreier seg om før man får en førstehånds opplevelse av hvordan det er å omgis av, og bli tvunget til å forholde seg til en fremmed kultur 24 timer i døgnet. Å leve som en minoritet i en fremmed kultur, og få oppleve den andre siden av det vi lærer om på skolen, gjør at erfaringene og kunnskapen man tar med seg blir så mye sterkere.

Wadadee

Gjennom vårt opphold i Windhoek bodde vi på Wadadee House, et gjestgiveri som huser omkring 30 mennesker. Stor sett består gjestene av studentgrupper som har sin praksisperiode i Namibia, eller ungdommer som jobber frivillig rundt om kring i Windhoek. Enten på suppekjøkken, barnehjem eller skole. Man lever veldig tett på hverandre på Wadadee. Man sover enten på syv-, fire-, tre- eller tomannsrom, og alle deler kjøkken, men stort sett går det veldig fint. No complaints. Mulighetene for privatliv er begrensede, men huset har et stort og utrolig fint uteområde, så det er mulig å få litt space allikevel. Huset ligger i Katutura, den fattigste delen av Windhoek, som lenge har vært undertrykt av den hvite mann. Dette betyr naturligvis at å være hvit der kan by på uheldige situasjoner. Derfor har det vært en del forhåndsregler vi har måtte tatt. Folk på Wadadee har hele tiden forsikret oss om at vi er trygge på Wadadee, og jeg har alltid følt det. Strømgjerde rundt tomta og vakter på nettene. De har hele tiden sørget for at vi ferdes trygt og at vi vet hvordan vi skulle ferdes i området.

Praksisplassen

Jeg jobbet primært på et aktivitetssenter for barn gjennom min praksisperiode, sammen med 7 andre studenter fra Høgskolen i Østfold. Barna på senteret kommer fra fattige kår, men er allikevel utrolig heldige. Det er svært få barn som får plass på senteret, og alle har sponsorer, som betyr at de får dekket de fleste utgifter gjennom hele oppveksten. Dette gjorde at vi her ikke så så mye til den ekstreme fattigdommen som mange barn faktisk lever i i Namibia. Vi jobbet også på et barnehjem annenhver mandag, hvor vi i mye større grad fikk oppleve fattigdom. De ansatte på barnehjemmet sørger for å PRØVE å dekke de materielle behovene til barna. De får mat, drikke, dog i minimal mengde, og en seng å sove i, men det er det. Vår rolle her var rett og slett bare å være sammen med barna for å gi dem noen form for medmenneskelig kontakt. Dette har gjort meg obs på viktigheten av relasjonsbygging hos barn, hvor utrolig viktig det er at barn har trygge omsorgspersoner rundt seg, og hvilken effekt det kan få om de ikke har dette. På senteret derimot var rollen vår mer organisert, ved å gjennomføre aktiviteter med barna, hjelpe dem med lekser, og undervise barnehageklassen. Vi fikk utrolig varierte oppgaver, da barna vi hadde med å gjøre var fra 4 til 16 år gamle. På praksisplassen fikk jeg mulighet til å bruke min egen interesse for musikk og bruke det som organisert opplegg for barna. Vi hadde også ansvaret for 2 timers undervisning for

barnehagebarna, som har gitt meg god erfaring som en tydelig voksen. Praksisoppholdet har vært en tankevekker for meg, og gitt meg innblikk i hvordan verden fungerer, eller ikke fungerer.

Turene

Vi dro på 5 turer arrangert av Wadadee, som til sammen dekket over 7500 km. Derav tre helgeturer til Sossusvlei, Etosha nasjonalpark og Swakopmund, og to mer omfattende turer til Victoria Falls og Cape Town. Man beveger seg over enorme distanser og man får derfor oppleve en utrolig varierende natur. Alt fra knusktørr ørken, med temperaturer opp mot 50 grader, til iskalde kystbyer med Bergentendenser. På disse turene får man også oppleve nærmest alle dyrene fra dyreparken og mange av verdens flotteste steder og severdigheter. På tre måneder ble vi verdensmestere på telting, da dette har vært den mest brukte overnattingsfasiliteten. Faktisk overraskende komfortabelt og lettvent. Wadadee gjør en fenomenal jobb på turene. Mannskapet som er med, består faktisk av verdens fineste mennesker. De lager dritgod mat, er proppfulle av kunnskap og veit alt om alt, og sørger for å tilrettelegge utfluktene etter våre ønsker, slik at alle skal få en så god opplevelse som mulig. Turene inkluderer noe for alle og enhver. Både storbyopphold og camping med villsvin og aper som naboer.

Menneskene jeg har møtt, vennskapene jeg har dannet med folk fra hele verden, stedene jeg har fått oppleve og maten jeg har oppdaget at eksisterer gjør at jeg må påstå at å dra utveksling til Namibia er det klokeste valget jeg har gjort i mitt liv. Ved å ha praksisoppholdet sitt i Namibia, blir man rett og slett beriket som menneske på alle mulige måter.